

det på begæring forevises for offentlige myndigheder. Bestemmelserne gælder ikke for statsborgere i et andet nordisk land, der opholder sig her i landet, eller som indrejser fra eller udrejser til et andet nordisk land.

Overtrædelse af udlændingelovens § 39, stk. 1 og 3, straffes med bøde eller under skærpene omstændigheder med hæfte. Endvidere kan politiet tilbageholde udlændinge, der antræffes uden pas eller rejselegitimation med henblik på konstatering af identitet.

Det må antages, at der gælder tilsvarende regler i de øvrige Schengen-lande.

En dansk statsborger behøver ikke at medbringe pas ved rejse i de øvrige nordiske lande. En dansk statsborger, som rejser inden for Norden, skal dog fortsat kunne identificere sig, hvis det er påkrævet. Dette vil blandt andet være tilfældet ved overnatning på hotel eller lignende i et andet nordisk land. Her vil anden legitimation end pas – for eksempel et kørekort – være tilstrækkelig.

En dansk statsborger skal imidlertid fortsat medbringe pas ved rejse i andre Schengen-lande end de nordiske.

Spm. nr. S 2369

Til skatteministeren (6/4 01) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren oplyse om baggrunden for den nye regel om, at ikke-rygende indehavere af kiosker m.v. beskattes af et tobaksforbrug for indkomståret 2001 på 1920 kr., samt oplyse, om ministeren vil tage initiativ til at ophæve beskatningen af dette ikke-forbrug?«

Begrundelse

Det fremgår af en artikel i Ekstra Bladet søndag den 25. marts 2001, at Ligningsrådet har fastsat nye regler for beskatning af varer, som butiksindehaveren udtager til eget forbrug. Som noget nyt skulle ikke-rygende indehavere sættes i beskatning af et tobaksforbrug på 1920 kr. årligt for 2001.

Spørgeren finder de nye regler urimelige og ønsker baggrunden for de nye regler oplyst, herunder oplyst, om ministeren vil tage initiativ til at ophæve beskatningen af dette ikke-forbrug.

Svar (18/4 01)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Jeg kan indledningsvis oplyse, at det kun er handlende, som ikke på tilstrækkelig måde løbende har bogført det private forbrug af varelagret, som er omfattet af TSS-cirkulære 2000-36 om værdiansættelse af forskellige skønsposter for erhvervsdrivende for indkomståret 2001. Den handlende vælger således i realiteten selv, om man ønsker at blive skønsmæssigt ansat efter cirkulæret.

Hvis en handlende herefter skal ansættes efter cirkulæret, sker det efter et konkret skøn. Dette skøn udøves ved, at værdien for den enkelte handlende ansættes ved en individuel sammensætning af værdien af de varegrupper, som den pågældende handlende har i sin forretning. I cirkulæret er fastsat vejledende mindstesatser for forskellige varegrupper.

Hvis den handlende har varegruppen i sortimentet, men gør gældende, at han enten slet ikke udtager af varegruppen, eller kun udtager svarende til et mindre beløb end den vejledende mindstesats, skal dette dokumenteres. En udtalelse herom er ikke tilstrækkeligt. Det skal i den forbindelse påpeges, at handlende, der måske ikke udtager pågældende varegruppe til sig selv, godt kan udtage produktet til gæstebud og gaver. Der er altså som udgangspunkt en formodning for, at en handlende, der har en given varegruppe i sit sortiment, også udtager heraf til privatforbrug.

En handlende, der ikke ønsker at være underlagt ovenstående skøn, har som nævnt altid mulighed for at bogføre det udtagne til privatforbrug.

Der er ikke, som forudsat i spørgsmålet, tale om nye regler. Der er således ikke i forhold til tidligere tale om ændringer, for så vidt angår hvilke varegrupper, der skal medtages i beregningen, eller hvorvidt det skal ske til fuld sats.

Jeg kan endvidere oplyse, at det er Ligningsrådet, der har kompetencen til at ændre TSS-cir. 2000-36 ifølge skattestyrelseslovens § 13. Det skal tilføjes, at jeg mener, at de nugældende regler fungerer på en tilfredsstillende måde.

Told- og Skattestyrelsen vil inden for kort tid fremkomme med en uddybende artikel om cirkulæret på Told- og Skattestyrelsens hjemmeside.